

‘Weet je, Luca is echt irritant,’ zeg ik. ‘Ik zei dus letterlijk dat hij niet kon komen, omdat mijn opa en oma op bezoek kwamen. Komt hij alsnog aanbellen.’

‘Jij hebt tenminste een vriend. Ik heb er nog nooit een gehad,’ snauwt Taylor.

‘Dat komt nog wel,’ zeg ik snel.

Het is eindelijk pauze en we ontmoeten Kim op onze ongeschreven vaste plek.

‘Zullen we morgen weer naar de bieb gaan?’ vraagt Kim aan Taylor. ‘Ik denk dat ik echt een boete moet betalen voor het te laat inleveren van dat boek.’

Waarom vraagt ze mij niet? Nu snap ik wel waarom Taylor zei dat Kim veranderd is, denk ik geïrriteerd.

‘Prima,’ zegt Taylor met een glimlach.

‘Ik heb ook een boek op mijn bureau liggen dat ik dringend moet inleveren,’ zeg ik als hint, omdat ik ook mee wil.

‘Oké, kom ook mee dan,’ zegt ze, alsof ze echt geen zin in me heeft.

KIM

Ik heb eigenlijk helemaal geen zin in Lily. Ze heeft het alleen maar over haar vriendje en allerlei andere domme dingen die niemand interesseren. Ook haar lange, blonde, perfecte haar ... Je wordt er doodziek van, denk ik verveeld. Maar uiteindelijk moest ik toch wel toestemming geven dat ze ook mee mocht, anders zou er te veel spanning ontstaan en daar had ik ook geen zin in. Maar ze is zo irritant.

‘Ik heb nog een boek op mijn bureau liggen dat ik dringend moet inleveren,’ zeg ik tegen Lily op een vervelende toon, nadat ik dat eerst in mijn gedachten had gezegd. Ik had heus wel door wat ze probeerde en het lukte haar ook nog. Als zij nu gepakt zou worden door die Joost, zou hij me echt een gunst bewijzen. Maar zo mag ik eigenlijk écht niet denken.

‘Kim! Joehoe!’ roept Taylor ineens. Blijkbaar zat ik diep in gedachten. Ik kijk op.

‘Hè? Zei je wat?’

‘Ah, het leeft nog,’ zegt Taylor op een overdreven blijetoon.

‘Sorry, wat zei je?’

‘Zullen we morgen ook nog even naar het Kruidvat gaan? Ik wil nog foto’s uitprinten voor op mijn muur, zei ik,’ herhaalt Taylor.

‘Prima!’ snauw ik.

De dag is eindelijk afgelopen. Ik stap op mijn fiets, doe mijn AirPods in en zet muziek van Katy Perry op. Mijn bruine lokken waaien voor mijn gezicht door de wind. Ik zie Lily op haar elektrische fiets wegracen. Ik begrijp niet hoe die meid al buiten adem kan zijn. Zij zou echt iets aan haar conditie moeten doen.

Terwijl ik naar huis fiets, komt er ineens uit een zijstraatje een zwart busje keihard op me afrijden. Ik schrik me rot! Het busje stopt net op tijd.

‘Kijk eens uit, joh! Idioot!’ schreeuw ik. De chauffeur stopt even. Blijkbaar heeft hij me gehoord. Ik fiets snel de andere kant op en zie in mijn ooghoeken dat het busje draait.

Kutzooi, zeg ik in gedachten. Waarschijnlijk gaat hij me achtervolgen. Ik ben niet bang! En ik ben ook nog slimmer! Ik fiets naar een paadje waar geen auto’s